

Martin Lank – Dynamic Laser Solutions Ltd. – Anglie

Na stáži jsem byl jeden měsíc, a to v přímořském městě Portsmouth na jihu Anglie. Dostal jsem se tam díky naší škole SPŠSE a VOŠ a programu Erasmus+ za podpory Evropské unie.

Firma, do které jsem byl vybrán, se jmenuje Dynamic Laser Solutions. Jak už název napovídá, firma vyrábí jednoúčelové stroje využívající laser k obrábění součásti dle přání zákazníka. Dále vyvíjí své vlastní produkty v elektro segmentech a navrhuje vlastní desky.

Mou náplní po celý měsíc byla práce na firmwaru do prototypu zařízení, které jednou bude součástí vrtaček. Obsahuje displej s elektronikou, na které jsou nejrůznější senzory, PIC MCU a jeho dalšími perifériemi. Hotový produkt má uživatele na displeji informovat o tom, zdali vrtá rovně kolmo ke zdi anebo se vychyluje do nějakého směru.

Nejprve jsem měl za úkol zobrazit na displeji obrázek ve formátu BMP, který byl uložen na SD kartě. Musel jsem tedy nejprve rozběhnout komunikaci mikrokontroléru a SD karty a poté vyřešit postupné zpracování obrázku. Kód musel být co nejvíce optimalizovaný, aby načítání obrázku bylo co nejrychlejší. Což někdy nebylo úplně jednoduché, protože daný mikroprocesor měl pouze 4 kB operační paměti ☺.

Další úkol byl opravit kód pro kalibraci gyroskopu a akcelerometru. Ten totiž v původním stavu provedl špatnou kalibraci, a tak i při statické poloze zařízení docházelo k postupnému „utíkání“ hodnot na všech osách. To jsem musel eliminovat.

Díky výše popsaným úkolům jsem se celkem dost zdokonalil v C, který jsme ve škole dělali sice taky, ale jen zlomek toho, co jsem potřeboval tam. Bylo to tedy také hodně o samostatném vzdělávání. Ale využil jsem i teoretických znalostí o elektronice obecně, plus například o sběrnících SPI a I²C.

Vždy mě můj šéf při řešení nějakého problému dokázal správně nasměrovat. Naučil mě dívat se na problémy i z jiného úhlu. Což mi dost pomáhalo k jejich řešení.

A jak že jsem se zdokonalil v anglickém jazyce? Popravdě, ani už moc ne ☺. Moje angličtina je na úrovni, kdy už zlepšení nejsou vidět tak rychle. Jasně, člověk si přivykne na typický anglický přízvuk, rychle si zapamatuje běžné fráze a tím se pak přirozeně zrychlí reakce, ale žádné zlepšení v gramatice či v písemném projevu nebylo. Faktem také je, že jsem se tam setkával i se spousty lidmi, kteří nejsou rodilí Angličani, a jejich přízvuk je tedy úplně jiný, než místních.

S rodinou, u které jsem bydlel, jsem neměl žádné problémy. Všichni byli moc milí a hlavně nápomocní zejména první dny, kdy jsme neměli ponětí, kde co je. Akorát mi úplně nevyhovovaly snídaně. Každý snídal sám a pokaždé skoro to stejné. Angličani milují sladké a tato rodina nebyla výjimkou. Dvě patra v lednici jenom džemů a kolikrát na chléb nebylo nic jiného. Třeba plátkový sýr jsem neviděl jak je měsíc dlouhý ☺. Jinak večere na jedničku. Většinou nějaké maso s dušenou zeleninou, ale došlo i na fast food v podobě pizzy nebo fish and chips. A po ní opět nechyběla sladká tečka ☺

Ve volném čase jsme dělali spoustu věcí. Od výletů s učitelem do Londýna nebo na Isle of Wight, až po grilování v parku a návštěvu nočních klubů. Bylo toho mraky. A nejlepší na tom bylo, že to všechno platila EU ☺.

Ale aby se mohlo všechno tohle uskutečnit, museli jsme pro to také něco udělat. Museli jsme chodit na přípravné kurzy ve škole, které trvaly přes půl roku, byly jednou týdně a rozšířily nám odborné znalosti anglického jazyka ještě před samotnou stáží.

Jsem velmi rád, že jsem měl tu možnost na měsíc vycestovat pryč a žít někde úplně jinde s úplně jinými tradicemi a jiným každodenním životem. Dalo mi to mnoho zkušeností nejen po profesní stránce, ale také osobní.

